

Sergei Radonezilainen -keppinukke

- Leikkaa hahmot ja lavasteet irti
- Liimaa hahmon peilikuvat yhteen pohjapaloistaan (katso mallia ruhtinashahmosta).
- Taita hahmot pystyyn siten, että valkoinen pala jää pöytää vasten.
- Liimaa hahmo yläosastaan kiinni. Väliin voi laittaa jäätelötikun/kahvinsekoitustikun (joka on ohuempi) liikuttelua varten.
- Liimaa lavasteiden (luostari, puu) taakse tuki.
- Tutustu Sergei Radonezilaisen elämänvaiheisiin seuraavalla sivulla.

Sergei Radonezilainen

Sergei syntyi aatelisperheeseen Varnitsan kylässä Rostovin lähistöllä vuonna 1314. Kerrotaan, että Jumala valitsi Sergein hänen ollessaan vielä äitinsä kohdussa. Äiti oli nimittäin tuntenut kolme huudahdusta kohdustaan osallistuessaan liturgia-jumalanpalvelukseen raskaana ollessaan. Sergein kerrotaan jo pienenä vauvana paastonneen aina keskiviikkoisin ja perjantaisin äitinsä rintamaidosta. (Nuori poika)

Sergein täytettyä seitsemän vuotta, hänet lähetettiin yhdessä kahden veljensä kanssa opiskelemaan. Veljien opinnot etenivät hyvin, mutta Sergei jäi heistä jälkeen, vaikka sai opettajalta muita enemmän huomiota. Sergein huono opintomenestys johti siihen, että hänen vanhempansa nuhtelivat häntä, muut opiskelijat nauroivat hänelle ja opettajakin nuhteli tämän osaamattomuutta. Tällöin Sergei rukoili Jumalaa auttamaan häntä oppimaan lukemaan ja tulemaan taitavaksi oppilaaksi.

Kerran isä lähetti poikansa pellole katsomaan hevosten perään. Sergei näki pellon reunalla munkin, jonka hän ajatteli olevan Jumalan lähettämä enkeli. Munkki rukoili vanhan tammen alla. Sergei lähestyi munkkia ja kumarsi tämän edessä. Munkki siunasi pojan ja kysyi, mitä tämä halusi. Poika halusi tulla taitavaksi oppijaksi. Munkki alkoi rukoilla Jumalaa pojan puolesta ja antoi tälle syötäväksi ehtoollisleipää. Sergei kutsui munkin syömään kotiinsa ja kaikkien hämmästykseksi Sergei luki taitavasti psalmien kirjasta rukouksia ennen ruokaa. Ruuan päätteeksi munkki ennusti vanhemmille, että pojasta tulee suuri Jumalan ja kansan edessä. (Poika, puu, munkki, mökki)

Sergein vanhemmat päätyivät vanhemmalla iälläan kilvoittelemaan luostariin, kuten perheen pojat. Sergei vihittiin munkiksi vain 23-vuotiaana. Hän siis tiesi varhain, että luostarielämä on häntä varten. Sergei tulisikin tunnetuksi nöyryydestään ja halustaan tehdä työtä. Hänen maineensa kiiri kaikkialle ja hän sai paljon oppilaita itselleen. Vähitellen veljestöä muodostui suuri joukko luostaria varten. Sergeistä tuli tuon luostarin johtaja. Luostari oli pyhitetty Pyhälle Kolminaisuudelle. Luostari on edelleenkin merkittävä pyhiinvaelluspaikka Venäjällä. (Sergei, luostari)

Sergei tuli tunnetuksi elässään ihmeidentekijänä. Hän esimerkiksi kasvatti muuan nuorukaisen, jonka isä oli tämän hylännyt. Hän neuvoi ihmisiä jotka tulivat kysymään häneltä elämänohjeita ja auttoi niitä jotka apua tarvitsivat. Sergei ei ylpistynyt kunniaista, vaan eli nöyränä.

Sergei oli venäläisen isänmaallisuuden ja kansallisen vapauden puolustamisen suuri esikuva. Venäjän taistellessa Mongoli-tataareja vastaan, armeijan miehistä monet kävivät pyytämässä Sergein luostarista siunausta taisteluun. Pyhittäjä Sergei siunasi, vihmoi pyhitetyllä vedellä ja antoi kaksi luostarinsa munkkia suurruhtinaan avuksi sekä ennusti voittoa taistelussa. Tämä ennustus toteutui ja voitto loi mahdollisuuden Venäjän vapautumiselle mongolien vallan alta. Taistelun jälkeen suurruhtinas saapui Sergein Pyhän Kolminaisuuden luostariin kiittämään Jumalaa saadusta voitosta. Hän kertoi, että taistelussa kaatui monia kristittyjä ja pyysi luostarilta esirukouksia heidän sieluilleen. Tästä onkin saanut alkunsa tapa, jota sanotaan Dimitrin lauantaiksi, jolloin ortodoksisissa kirkoissa pidetään usein panihidoja ja muistoliturgioita vainajille. (Sergei, ruhtinas)

Sergei itse ennusti oman kuolemansa. Hän oli tällöin jo 78-vuotias.

Taita reuna ja liimaa lavasteen taakse

